

loven, og som nu fortsætter med rockerlove? Kan De Konservative slet ikke se noget problem i, at man vender hele retssystemet på hovedet og gør det ulovligt at få bomber ind ad vinduet, fordi man ikke er i stand til at opklare, hvem der har kastet dem?

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Først: Hvor var det dog befriende at høre fru Anne Birgitte Lundholt holde sit indlæg på Det Konservative Folkepartis vegne til forskel fra det demagogiske indlæg, vi hørte fra hr. Anders Fogh Rasmussen. Det synes jeg varsler godt for de kommende måneders forhandlinger.

Jeg har kun ét spørgsmål. Det Konservative Folkeparti har lagt meget vægt på, at der skal være lettelser på en lang række skatter omkring erhvervslivet og også for ejerboligen, ejerne osv., samtidig med at man vil have øgede udgifter i forhold til sygehusvæsenet og på forskellige andre områder. Det sidste er jeg meget enig i. Samtidig stiller man altså et ultimativt krav om balance på de offentlige budgetter, og jeg vil godt stille det spørgsmål: Hvordan får man regnestykket til at hænge sammen? Hvem er det, der skal betale dels for lettelserne og dels for de øgede udgifter, som også indgik i fru Anne Birgitte Lundholts indlæg?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan forstå, at Det Konservative Folkeparti har haft nogle massive problemer med pressen på det seneste. Ord som ultimativt og ufravigelig er jo ord, som pressen har trykt igen og igen i forbindelse med De Konservatives krav. Jeg står her med en artikel fra Børsen den 30. august 1996. Her hedder det, at medmindre regeringen går med til at spare 11-12 mia. kr. på overførselsindkomsterne, dagpenge, bistandshjælp osv., bliver der ikke noget forlig om finansloven med Det Konservative Folkeparti. Og det er finansordføreren, fru Pia Christmas-Møller, der udtaler sig om partiets – og her står det så igen – ultimative krav.

Senere har vi hørt både partiformanden og den politiske ordfører udtale sig om, at en begyndende nedtrapning af lejeværdien var et ufravigeligt krav.

Er det fejlcitater det hele? Men hvorfor har vi så ikke set nogen dementier i aviserne? Hvorfor har man kørt hele sommeren over med en række ufravigelige krav for så pludselig ikke at

have nogen? Er det en undsigelse af både partiformanden og finansordføreren, vi nu får fra fru Anne Birgitte Lundholt? Kan vi ikke få lidt klarhed? Er De Konservative krøbet i et musehul i dag, hvor der ikke er nogen krav tilbage over hovedet?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Som en af dem, der ofte beskæftiger sig med retspolitik, må jeg da glæde mig over den kolosale interesse, som området omsider har fået, og jeg er lige ved at sige, at man selv fra personer, der ellers beskæftiger sig med helt andre ting, nu skal få læst og påskrevet. Jeg synes ærlig talt, at det sprogbrug, som indimellem anvendes, er besynderlig.

Hvis man står fast på nogle principper, så er man ifølge fru Anne Birgitte Lundholt svag og slap og slatten, eller hvad det var for nogle ord, der blev brugt. Der kan skam være megen fornuft i at være kategorisk i at fastholde de fundamentale retsgarantier, som er nødvendige. Så det dér med slaphed, ved jeg da ikke. Er det ikke snarere De Konservative, der er slappe, hvis de er parat til at give efter på disse centrale principper? Er det ikke slaphed og slattenhed og svaghed?

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Lad os lige først få slået fast: Det Konservative Folkeparti har vigtige krav. Vi har krav, vi lægger stor vægt på, vi har krav, der vil indgå med stor vigtighed i vores bedømmelse af, hvorvidt vi kan lave en finansloftale eller ej. Og deriblandt er krav vedrørende sygehusene og lejeværdien. Vi har ét og har til stadighed kun haft ét ultimativt krav – det vil enhver, der har været til stede på vores pressemøder, kunne bekræfte – og det er balance på de offentlige budgetter. Men det betyder jo ikke, at de øvrige krav ikke fortsat er fremme. Der vil blive kæmpet hårdt for dem i forhandlingerne, og vi håber også, vi når et resultat.

Til fru Margrete Auken kan jeg sige, at jeg håber da, at fru Margrete Auken får ret i, at regeringen rent faktisk har flyttet sig. Jeg kan sige, at den konservative narkopolitik bygger på tre hovedpunkter. Den bygger på forebyggelse, oplysning og kontrol, og det, vi har manglet, er kontrol delen. Det er her, regeringen er ved at bevæge sig, og det synes jeg er godt. Der mangler også noget de andre steder, men det er her, regeringen slet ikke har villet give sig.